

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 269. szám

2015. május

Sok szeretettel köszöntjük az Édesanyákat, Nagymamákat, Dédiket!

„Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem. Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen.” (Ézs. 49:15-16.)

Csak addig menj haza...

Csak addig menj haza, amíg haza várnak,
Amíg örülni tudsz a suttogó fáknak,
Amíg könnyes szemmel várnak haza téged,
Amíg nem kopognak üresen a léptek...

Csak addig menj haza, amíg haza mehatsz,
Amíg neked suttognak a hazai szelek.
Hajad felborzolja, ruhád alá kapnak,
Nem engednek tovább, vissza - vissza tartnak!

Két karod kitérve - ahogy a szél is neki fut a fáknak -
Vállára borulhatsz az édesanyádnak!
Elmondhatod neki a JÓT, de a rosszat el Ne MONDD!
Ne tetézd azzal nagy kazlát a gondnak!

S ha majd az a ház már nem vár haza téged,
Mikor üresen kopognak a léptek,
Amikor a nyárfa sem súgja, hogy várnak,
Akkor is majd vissza, haza visz a vágyad...

Amíg azt a kaput sarkig tárják érted,
Amíg nem kopognak üresen a léptek,
Csak addig menj haza, amíg haza várnak,
Míg vállára borulhatsz az...
ÉDESANYÁDNAK !

Isten simogató keze

„Mivel a világban Isten nem tud mindenütt ott lenni, megteremtette az anyákat.” Az idézetet még néhány hónapja olvastam az interneten. Az oldal szerzője a gondolatot egy Dániel nevű 6 éves autista gyermeknek tulajdonítja. Megtetszett a kedves mondat – nem is annyira a tartalma, mint inkább naiv őszintesége miatt. Tartalmával nem tudunk egyetérteni, hiszen a Szentírásból megismertük az Urat, és az Ő mindenütt jelenvalóságát (ld. Zsolt 139,7-8: „Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak? Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy.”) Ha Ő nem lenne mindenütt jelen, nagy bajban lennénk!

Egy hivatalban, ügyfélszolgálaton sorszá-
mot kell tépnünk, telefonos érdeklődés ese-
tén pedig végtelenítve szól Vivaldi Négy
évszakjának valamelyik részlete. Belegon-
dolni is rossz, mi történe, ha Isten nem
lenne mindenütt jelen! Ha olyan elfoglalt
lenne, hogy másokat kellene maga helyett
küldeni – még akkor is, ha az édesanyák er-
re messze a legmegfelelőbb választásnak
tűnhetnek. Arról nem is beszélve, hogy
nem mindenki olyan szerencsés, hogy csa-
ládba születik, vagy hogy ismerheti édes-
anyját. Róluk megfeledkezett volna Isten?
Tudjuk, hogy nem. Isten a Szentlélek által
mindenütt jelen van, nincs szüksége helyet-
tesekre. Ám ha egy síró gyermekét átölelő,
vagy akár egy gyermekéért imádkozó édes-
anyára gondolok, mégis azt érzem, ők Isten
képviselői ezen a földön. Ők Isten simogató
keze. Nem mintha Ő rászorulna a mi eset-
len segítségünkre (mégoly szereteteli és
őszinte törődés is legyen az), hanem mert
neki úgy tetszett, hogy az anya-gyermek
kapcsolat jelképével hozza közelebb hoz-
zánk a szeretet mélységének megértését.
Talán nincs ember a földön, akinek a fejé-
ben nem fordult még meg: miért csak
egyetlen napon ünnepeljük az édesanyákat?
Jogos a kérdés, vannak, akik pedig túl-
buzgóságukban odáig mennek, hogy már-
már az Anyák napja beszüntetéséért kiálta-
nak. Azt mondják: azzal az ünneppel csak
becsapjuk magunkat, minden nap szeret-
nünk kell édesanyánkat, szüleinket. Mind-
annyian érezzük azonban, hogy bár az
alapgondolat jogos, az érvelés túlzás. Mert
akkor mi értelme van születésnapot, vagy
Karácsonyt és Húsvétot ünnepelni? Egy
biztos: hibát azzal nem követünk el, hogy
ünnepeket tartunk, egyes ünnepeket pedig
maga Isten rendelt el, tehát alappal feltéte-
lezhetjük, hogy azoknak fontos szerepük
van az életben. Jómagam egyre máris tudok
gondolni. Azért van szükségem az Édes-
anyák ünnepére, hogy az emlékeztessen az
év többi napján az édesanyámért való hála-
adásra, az ő szeretetére. A mi feledékeny-
ségünk miatt jó, hogy van egy nap az év-

ben, amikor – valljuk be, néha szemlesütve,
addigi mulasztásainkat is pótolva – kö-
szöntjük az édesanyákat. Jó, mert emlékez-
tet minket a többi háromszáz-hatvannégy
napon is, hogy fejezzük ki szeretetünket
édesanyánknak, hálánkat értük Mennyei
Atyánknak.

Édesanyák! Isten simogató keze vagytok
ebben a zord világban! Mosolyotok melen-
gető napsugár a reménytelenségben. Az
otthon melege, a biztonság.

Nagymamák! Isten szelíd bölcsessége lette-
tek ebben a lázadó nemzedékben. Vezessé-
tek Krisztushoz, vezessétek életre gyerme-
keiteket! A Mennyei Atya e földi évek ide-
jére rátok bízta féltve szeretett teremtmé-
nyeit. Micsoda küldetés! Imádkozunk érte-
tek.

És gyermekek! Lehetek fiatalok, vagy ko-
rosabbak: ne csak évente egy nap fejezzé-
tek ki szereteteteket, hálátokat édesanyá-
toknak önfeláldozó gondviselésükért, fele-
lősségvállalásukért! Holnap, holnapután is
jól eső érzés lesz neki egy együtt töltött óra
a drága időből, egy telefonhívás, egy apró
ajándék, az, hogyha most te hallgatod meg
őt! Váltsd tettekre a szereteted már holnap.

Addig is ma az ünnep ideje és helye van:
édesanyák, nagymamák, legyetek áldottak,
boldogak csodálatos küldetésetekben!

(Nagy Péter – MANNA 2013. május 2.)

Ifjúsági rovat

Nagyon sok szeretettel köszöntöm a
testvéreket ebben a hónapban is az ifjúság
nevében. A mostani rovat kicsit másként
fog kinézni, mint az eddigiek, hiszen ebben
a hónapban fontos ünnepünk lesz, amelyről
muszáj említést tenni és egy kicsit bőveb-
ben kifejteni

Májusban nagyon fontos esemény mind-
annyiunk számára az anyák napja. Szeret-
nénk mi is megköszönni nekik, hogy gon-
doskodnak rólunk, vigyáznak ránk és úgy

szeretnek minket, ahogy csak az anyukák tudnak. Ezért az ifjúságunk néhány tagja meglepetéssel készült az édesanyjának és pár sorban szeretné köszönteni őt ezen a szép és fontos tavaszi napon.

Kovács Kamilla:

„Olyan sok mindent írhatnék, hogy mennyire szeretem őt, hogy minden olyan jó és nem veszekszünk soha, de ez nem lenne igaz. Sokszor olyan dolgokat csinállok (pl semmit), vagy nem úgy beszélek vele ahogy megérdemelné. Az a baj, hogy csak ilyenkor anyák napja közelében kezd el mindenki azon gondolkodni, hogy milyen jó is az ő édesanyja. Szerintem az lenne a legjobb, ha minden nap minimum egyszer oda mennénk hozzájuk és megölelnénk őket, mert máshogy olyan nehéz lenne kimutatni, hogy mennyire szeretjük.”

K. Krisztián:

„Köszönöm, hogy sokkal többet tettél értem életem során, mint amennyi az erődből tellett volna. Te vagy a Világ Legjobb Anyukája!

Szeretlek! Az Úr áldja meg az életedet! Boldog Anyák Napját!”

Buffham Nóra:

„Az én nagymamám egy olyan ember, aki mindig másra gondol, mindent megoszt és feltétel nélkül szeret. Nagyon köszönöm a fáradtságot, hogy minden nap foglalkozol velünk és ránk vigyázol. Köszönöm, hogy vagy nekem és nagyon szeretlek.”

L. Petra:

„Kedves Anyu! Szeretnék megköszönni Neked mindent, amit értem és a családjáért teszel. Köszönöm, hogy reggel elindítasz a suliba, hogy mindig beágyazol helyettem, hogy mellettem állsz a nehéz helyzetekben, hogy mindig meghallgatsz, és hogy úgy szeretsz engem, hogy jobban már nem is lehetne! Köszönöm, hogy vagy! Hálás vagyok Istennek Érted és azt kívánom, hogy Ő adjon erőt Neked a további munkádhoz a munkahelyen, az imaházban és otthon is. Nagyon Boldog Anyák Napját!

K. Attila:

Anyák napjára

Isten adott a madárnak szárnyat,
Hogy átölelhesse a fiókákat.
Urunk adott ágat a fának,
Lombjával betakarni a madárkákat.
Isten adott mosolygón sütő Napot,
Mely naponként éltető fényével ránk ragyog,
S esőfelhőt is Ő alkotott,
Melyből olykor szomorú könnye ránk csorog.

Oly szép a természet, Isten alkotása,
Minden, mit teremtett, szent szerelmét áldja.
Óvó, féltő keze betakar, ha baj van,
Két ölelő karja megvéd a viharban.
Örömet a szívbe Ő öntözget, tudom,
Gondoskodó Lelke kísér minden napon.

Ilyen csodás kézzel még mit alkotott?
Életünk tavaszát: Anyát is adott.
Átölel, mint madár kicsiny fiókáit,
Betakar, mint falomb szelíd madárkáit.
Narfényként rám nevet, szeme mosolyog,
Ettől lesz életem minden napja boldog.
Amikor szomorú, s vállamra borul,
Olyankor is tudom, könnye értem hull.

Isten gondviselő szeretete örök,
Anyaszívbe adta, mit Neki köszönök!

Mese egy kicsi kézzől

Volt egyszer egy kicsi kéz. Egyik reggel úgy döntött, hogy valami hasznos dolgot fog tenni. Segíteni fog másoknak, másokon. Már épp indulni készült, amikor a kicsi láb így szólt hozzá:

– Ne menj egyedül, várj, én majd elviszlek!
– Rám is szükségetek lesz, ha beszélni kell.
– mondta a száj, és ő is menni akart.
– De hogy fogjátok meglátni a szenvedőket, ha én itthon maradok? – kérdezte a szem és ő is csatlakozott a többiekhez. A

kicsi szív nagyot dobbant. Mivel ő volt a legérzékenyebb mind közül, el is szomorodott, hogy őt nem is hívják. Meghallotta a fül a kicsi szív sóhaját, s ezt mondta.

– Én hallom a sóhajokat, és azt is, ha valaki sír.

– Én is veletek megyek. De a kicsi szív nélkül nem mehetünk sehova. Ő az, aki együtt tud érezni a szenvedővel.

– Menjünk együtt! – jelentette ki örömmel a kicsi kéz. Milyen jó, hogy nem kell egyedül menjek, gondolta magában, és boldogan útnak indultak. A szem már az első utcáson észrevett egy koldust. Szólt a lábának, hogy álljon meg. A szív megremegett, mikor látta a didergő koldust.

– Nincs pénzünk! – ijedt meg a kéz. Nincs mit adjunk neki.

– Bújjunk oda hozzá jó szorosán és melegítsük meg! – javasolta a szív nagy örömmel. Így is tettek.

Megmelegítették a koldusnak nem csak a testét, hanem a lelkét is a szeretetükkel. A koldus hálálkodott. A fül elmondta a többieknek, a koldus szavait. Nemsokára továbbmentek. A utca túloldalán a szem megpillantott egy öreg nénit, aki meggörnyedt a sok csomag alatt. A láb odafutott, a kéz pedig átvette a teher felét. A nénike mosolygott, a kicsi szív erre nagyot dobbant. Hazakísérték. A nénike nagyon hálás volt. Épp haza indultak, amikor a kihalt utcán, a járdaszélén ülve, a szem egy gyermeket pillantott meg.

– Odamegyek. – mondta a láb.

– Sír! – mondta a fül

– Miért sírsz? – kérdezte a száj.

– Már nincs senkim! – zokogta a gyermek. A szív nagyon szenvedett.

– Elkéstünk! –kiáltott a kéz. Odakuporodtak a gyermek mellé. Nem tudtak adni semmit neki. De a kicsi szív nagyon SZERETETT. A kicsi szem KÖNNYEZETT. A kicsi fül és láb CSENDBEN ÜLTEK. A kicsi száj HALLGATOTT. A kicsi kéz MEGÖLELTE a gyermeket. És együtt ültek az utca kövén!

(Adj helyet a jónak 100./2013.)

Anyák napjára

Két magzat beszélget az anyja hasában:

- Mondd, te hiszel a születés utáni életben?

- Persze. A születés után jön az élet. Talán azért vagyunk itt, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.

- Lárifári! A születés után nincs semmi! Onnan még senki nem tért vissza! S különben is, hogy nézne ki?

- Azt pontosan nem tudom, de úgy érzem, hogy ott mindenhol fények vannak... S talán a saját lábunkon fogunk járni, s a saját szánkkal eszünk.

- Ez már végképp ostobaság! Járni nem lehet! S még, hogy szájjal enni?! Nevetséges! Hát nem látod a köldökzsinórt? S ha már itt tartunk, gondolkodj el egy picit: azért nem lehetséges a születés utáni élet, mert a köldökzsinór túl rövid.

- Igen, de szerintem valami biztosan lesz, épp csak máshogy, mint amit itt életnek nevezünk.

- Ostoba vagy. A születéssel az élet véget ér, és kész.

- Figyelj, nem tudom pontosan mi lesz, de majd a Mama segít nekünk...

- A Mama? Te hiszel a Mamában?

- Igen.

- Ne nevettesd ki magad! Láttad már valahol? Egyáltalán látta már valaki?

- Nem, mert itt van körülöttünk. Benne élünk. S bizony, neki köszönhetjük, hogy vagyunk.

- Na, most már hagyjál békén ezzel az ostobasággal, jó? Majd akkor hiszem a Mamát, ha látom.

- Látni nem tudod, de ha elcsendesedsz, akkor hallhatod az énekét, érezheted a szeretetét. Ha elcsendesedsz, érezni fogod a simogatását, érezni fogod óvó kezét.

IGAZ TÖRTÉNET AZ ANYAI SZERETETRŐL

A Japánt megrázó hatalmas földrengés során történt. A földrengést követően az egyik mentőosztag egy fiatalasszony házához ért, ahol a repedéseken keresztül látni lehetett a fiatal nő holttestét. Az asszony teste furcsa, térdeplő pózban volt, mintha imádkozott volna. Törzse előre dőlt, és két kezével valamilyen tárgyra támaszkodott. A ház az asszony hátára és fejére omlott. Nagy nehézségek árán a mentőosztag vezetője átnyúlt kezével a keskeny nyíláson, és próbálta elérni az asszony testét. Azt remélte, hogy talán még mindig életben találja. Viszont a hideg, merev test ennek az ellenkezőjéről árulkodott. Az osztag majdnem tovább is állt a következő romokba dőlt ház irányába, de valamilyen oknál fogva az osztagvezetőnek olyan ellenállhatatlan érzése támadt, hogy vissza kellene menniük a holt asszony házához. Visszament, ismételten letérdelt, és kezével benyúlt a keskeny résen, hogy megtapogassa az asszony teste alatt levő kevés helyet. Hirtelen izgatottan felkiáltott: Egy gyermek! Egy gyermeket találtam! Közös erőfeszítéssel az osztag tagjai óvatosan egyenként elmozdították a romokat a halott asszony körül. Egy virágos takaróba göngyölt három hónapos kisfiú feküdt az édesanyja holtteste alatt. Nyilvánvaló, hogy az asszony a lehető legnagyobb áldozatot hozta meg, hogy fia életét megmentse. Háza összeomlásakor saját testével védte meg a fiát. Amikor az osztagvezető karjaiba vette, a kisfiú még mindig békésen aludt. A mentőorvos is gyorsan ott termett, hogy megvizsgálja a kisfiút. Amikor a takarót szétnyitotta, egy mobiltelefont talált benne, egy SMSüzenettel a képernyőjén: *„Ha ezt túléled, emlékezz arra, hogy nagyon szeretlek.”*

(Közölte: H.A.-Testvérek 2014.05.)

Levél

Kedves Gyermekekem!

Ha eljön majd a nap, amikor már öregnek látsz, pedig még nem is leszek az, kérlek, légy hozzám türelmes és próbáld megérteni! Ha leeszem a ruhámat, ha nem tudok rendesen felöltözni légy türelmes. Jussanak eszedbe azok az idők, amikor én tanítottalak erre!

Ha beszélek Hozzád, és ezerszer elismétlem ugyanazt a dolgot, ne szakíts félbe, hallgass végig.

Amikor kicsi voltál, ezerszer kellett elolvasnom ugyanazt a mesét, míg el nem aludtál.

Ha nem akarok megmosakodni, se ne szégyeníts meg, se ne feddj meg érte. Jusson eszedbe az a millió ötlet, amit kitaláltam, hogy rá tudjalak venni a mosdásra.

Ha látod, hogy milyen tudatlan vagyok a technikai újdonságokkal kapcsolatban, adj elég időt, és ne nézz rám gúnyos mosollyal. Megtanítottalak sok mindenre, hogy egyél jókat, öltözködj szépen, hogy hogyan nézz szembe az élettel.

Ha néha nem emlékszem dolgokra vagy elvesztem beszélgetésünk fonalát. adj gondolkodási időt, hogy eszembe jusson és ha még sem sikerül megtennem, ne légy ideges és ami a legfontosabb, az nem a mondanivalóm, hanem az, hogy veled legyek, és figyelj rám.

Ha valaha nem akarok enni, ne erőltess. Jól tudom, hogy mikor kell ennem és mikor nem. Ha gyenge lábaim nem engednek sétálni, nyújtsd a kezéd, ugyanúgy, ahogy azt én tettem, amikor te tanultál járni.

És amikor egy napon azt mondom neked, hogy nem akarok tovább élni, hogy meg akarok halni, ne légy dühös, egyszer ezt is meg fogod érteni.

Próbáld meg megérteni, hogy a koromat nem megéltem, hanem túléltem.

Egy nap majd megérted, hogy minden hibám ellenére, mindig a legjobbat akartam neked, és hogy az utat szerettem volna előkészíteni neked.

Nem érezhetsz sem szomorúságot, sem dühöt vagy tehetetlenséget, ha a közeledben vagyok. Mellettem kell lenned, próbáld meg megérteni, és segíts nekem, ahogy azt én tettem.

tem, amikor megszületél.

Segíts járnom, segíts befejezni az utam szeretettel és türelemmel. Megfizetlek majd egy mosollyal és azzal a mérhetetlen nagy szeretettel, amellyel mindig szerettelek.

(ismeretlen szerző)

Anyák napi idézetek

„Anyá csak Nő lehet. Ez az ő kiváltsága. Az ő hivatása. A legszebb és legnehezebb. A legnehezebb, hiszen olyan hivatás, amely sosem ad szabadságot, soha nem enged pihenőt, állandó figyelmet, szeretetet, odaadást kér, vár, követel. Ám mégis szép. Mert csak ő ismeri a titkot. Az anyai szív titkát. Hogy miként válik egy új élet önálló emberré.”

(Csitáry-Hock Tamás)

„A halandóknak adott legédesebb szavak: anya, otthon, mennyország.”

(William Goldsmith Brown)

„Te minden erőnél erősebb erő: anyai szeretet! Te emberi testbe öltözött napfény! Te Isten szívéből leszállott szent láng, haláltól nem féltő, erős gyöngesség!”

(Gárdonyi Géza)

„Szeretetük átlát a hegyeken, hétmérföldes csizmával lépked a szeretetük, s egy léghajót elkormányoznak a szeretet erejével, ha rajta utazik gyermekük.”

(Örkény István)

„Ha anya vagy, sohasem maradsz igazán egyedül a gondolataidban. Egy anya mindig kétszer gondolkodik: egyszer önmagáért, másodszor a gyermekéért.”

(Sophia Loren)

Köszönet

Gyengéd irányításod befolyásolt mindenben, amit tettem, amit teszek, és amit valaha tenni fogok.

Jóságod kitörölhetetlenül rányomta pecsétjét mindenre, ami voltam, ami vagyok és ami valaha leszek.

Ily módon részese vagy mindennek, amit elértem, és amivé válok.

Amikor segíték a szomszédomnak, ott van a te segítő kezed is.

Amikor enyhíték barátom fájdalmán, ezért ő neked is tartozik.

Amikor szavakkal vagy példamutatással helyes utat mutatok egy gyereknek, elsősorban te vagy a tanítója.

Minden, amit teszek, a tőled tanult értékrendet tükrözi vissza. Minden rossz, amit kijavítok, minden szív,

amelyet felvidítok, teher, amelyen könnyíték, irántad való tiszteletadás, a maga szerény módján.

Mert te adtál nekem életet, és ami még fontosabb, leckéket arra, hogyan kell élni. Te vagy minden jónak

a forrása, amit elértem életem során.

Mami, köszönetet mondok mindazért, ami vagy és ami én vagyok.

(David L. Weatherford)

Mit ünneplünk Pünkösdkor?

Pünkösöd a húsvétot követő ötvenedik nap, mozgó ünnep, neve a görög pentekosztész (ötvenedik) szóból ered. Eredetileg a zsidó nép ünnepe, előbb a befejezett aratást, később pedig a Sínai-hegyi törvényhozást (ekkor kapta Mózes Istentől a törvényeket kötéblákon) ünnepelték a Pészah szombatját követő ötvenedik napon Sabouthkor.

A keresztény egyházi ünnep története a következő: Krisztus mennybemenetele után, az ötvenedik napon az apostolok összegyűltek, majd hatalmas zúgás, szélvihar támadt, s a szentlélek lángnyelvek alakjában leszállt a tanítványokra.

"És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek, és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniuk." (Csel.2:1-4.)

Ekkor Péter prédikálni kezdett, beszédére sokan figyeltek, követték, megalakultak az első keresztény gyülekezetek. Pünkösöd tehát az

egyház születésnapja is.

Pünkösöd fényében

Pünkösöd... Fényedben élek,
teremtő égi LÉLEK,
erőd gerjeszti lelkem.
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
hűlt szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a KRISZTUS vére.

Dicsőítsd ŐT ma bennem,
KI nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
KI – érte mit se várván -
megváltott vére árán
ISTENNEK, az ATYÁNAK.

(Füle Lajos)

K Ö N Y V A J Á N L Ó

Eltökélt szívű nők

Az *Eltökélt szívű nők* című könyv nem elsősorban egy olvasói igény miatt született meg, hanem azért, mert elkötelezett szívű emberek megértették, hogy olyan nőkre van szükség ebben a nemzedékben, akik nemcsak megértenek bizonyos igazságokat, hanem készek is azt megvalósítani a saját életükben.

Rögtön meg is fogalmazódik a kérdés: mi a probléma a nőkkel? Tulajdonképpen semmi. És mégis... A kérdést úgy is fel lehet tenni: Szeretnénk-e megelégedettek lenni? Szeretnénk-e örülni? Szeretnénk-e, hogy Isten Igéje valóságosan hasson az életünkben mindennap? Ha a fenti kérdésekre igent mondunk, akkor már nincs szükség másra, mint: önfegyelemre, önfeláldozásra, eltökéltségre. Mindezek olyan kifejezések, amelyek felkavarják a gondolatainkat. Úgy találhatjuk, hogy mégiscsak nagy ár mindezt.

Nos, ebben nyújt segítséget ez a könyv.

Üzenet Istentől, egyfelől arra nézve, hogy ismer és értékes vagyok számára. Másrésztől egy tükröt tart elénk arról, hogy milyen állapotban vagyunk, hol tartunk most, és hová juthatunk el Isten segítségével. Lehetőségünk van átgondolni mindazt, ami igazán fontos az életünkben. Mindazt erősíthetjük, ami az igazi kincsünk, vagy azzá válhat.

A könyv nem egy regény. Aki ilyen várakozásokkal kezdi el olvasni, az csalódni fog. Ez a könyv inkább egy munkafüzet. Olvasás közben nem csak jegyzetelni érdemes, hanem egy-egy fejezet után úgy érdemes továbbmenni, hogy az olvasó döntést hoz a saját életére nézve.

A szerző Priscilla Shirer olyan példa a könyv szerkesztői szerint, aki hűségesebb életével sok nő számára mutat példát. A történetei, bizonyosságai által egy hiteles, érett hívő ember bizonyágtételét olvashatjuk el. Én is azt tapasztalom, hogy sok nő a „majd akkor leszek boldog, ha...” csapdájába esik. Mindig másra, többre vágyik sok nő. Ha házasságba szeretne lépni.

Kívánja azt a szabadságot, amit az az életforma nyújthatna számára. De ugyanígy fordítva is igaz: ha valaki egyedülálló, mindenképpen a házasság nyújtotta biztonságot szeretné megszerezni magának. De ki ne szeretne volna már megvásárolni egy tetszetős reklámban látott terméket, ruhadarabot? És ki ne gondolt volna arra sohasem, hogy csak akkor lehetek boldog, ha ezt megszerzem, megkapom, megvásárolom. Akkor ez azt jelenti, hogy ne legyenek, sőt egyáltalán nem lehetnek igényeim? Nem. Csak egyszerűen a megelégedett nő tudja azt, hogy Isten képes arra, hogy betöltse maradéktalanul a felmerülő szükségait. És egy másik gondolat a könyvből: „Vajon mit akar Isten kiformálni a jellemedben, vagy megerősíteni a veled való kapcsolatodban azáltal, hogy még nem ad meg néhány dolgot, amit szeretnél?” Három életváltató hangsúly:

1. Ne csak megtudjam, hanem fogadjam el, hogy nő vagyok és ráadásul élvezzem – Isten segítségével.

2. Eltökélek dolgokat, és ezáltal számon kérhetővé válok magam és Isten előtt. • Eltökélem, hogy megbecsülök másokat, azáltal, hogy meghallgatok másokat, ajándéknak tekintem azt, ha valaki engem meghallgat. Igazi ajándék, igazi áldás. Mennyi áldás fakadna abból,

ha csendben tudnék olykor maradni. • Eltökélem, hogy bocsánatot adok másoknak, és a megismert isteni igazságok szerint élem az életem.

3. Fontosnak tartom, hogy férjem életére áldás leszek, gyermekeimet Isten félelmében nevelem. A könyv elolvasásával automatikusan nem válunk jobbá. Azt is tudjuk, hogy a könyv elolvasása nem helyettesítheti a Biblia olvasását. De katalizátorként működhet az életünkben, ha vesszük a bátorságot arra nézve, hogy engedjük magunkban Isten munkáját megvalósulni. „Teljes szívemből eltökélem, hogy a ma döntéseinek a meghozásakor a holnapra gyakorolt hatásukat tartom szem előtt. Jelenlegi döntéseimet az utánam jövők szemzőgéből gondolom végig.”

FAKANÁL

Csirkesaláta

Hozzávalók: 50 dkg (bőrös) [csirkemell](#), csont nélkül, 1 ek olaj, 1 [narancs](#), 1 alma, ½ [ananász](#), 15 dkg joghurt, 5 dkg [majonéz](#), 1 ek tejföl, 1 tk currypor, 1 tk friss (reszelt vagy aprított) gyömbér, só, bors, tabasco, [citromlé](#) *Tálaláshoz:* ananász, menta *Elkészítés:*

1. A csirkemellet sózzuk, borsozzuk. Serpenyőben olajon a hús mindkét oldalát megpirítjuk, majd sütőben készre sütjük (ez 180 fokon kb. 20 perc). Ha csontos, egész csirkemellel dolgozunk, tovább tart a sütési idő.
2. Közben a narancsot pucoljuk meg, húsát filézzük ki (lásd [narancsos kacska](#)). Az almát és ananászt is pucoljuk meg. A gyümölcsöket vágjuk falatnyi darabokra.
3. A joghurtot keverjük el a majonézzel, tejföllel, ízesítjük a gyömbérrel, curryvel, sóval, borssal (vagyázzat, a húst is sóztuk, borsoztuk), tabascoval, citromlével.
4. A csirke bőrét szedjük le, a húst vágjuk 1 cm-es darabokra. A húst keverjük össze a gyümölcsökkel és az öntettel. Hűtőben hagyjuk összeérni az ízeket a tálalás előtt.
5. Dekorálhatjuk ananászdarabokkal, mentalevéllal.

Idei libasült

Hozzávalók: 3 kg tisztított, bontott liba, 1,5 dkg só, 3 g majoránna, 1 csokor petrezselyemzöld, 80 dkg főtt burgonya

Elkészítés: A liba zsírzóját és gégejét kiszed-

jük, majd sóval és majoránnával bedörzsöljük, és a májat és a petrezselyemzöldet beletesszük. A zsírréteget bevagdossuk, majd tepsibe tesszük, körberakjuk a feldarabolt burgonyával, és megsütjük. Közben sűrűn meglocsoljuk. Amikor kész, a májjal együtt felszeleteljük, és a burgonyával tálaljuk.

HUMOR

-*Mi a fasírt többes száma?*

- *Fák sírtak...*

- Hogy hívják a fázós nyomozókutyát?

- Coldrex.

Két horgász a Balatonparton:

- Mennyi az idő ?

Mire a másik:

- Hát még a szúnyog.

- Hogyan állítja meg batman a buszt?

- ???

- Rálép a fékre.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órákor (nyári időszakban 18 órákor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órákor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgv.hu